

det gjort paa en saa billig Maade som muligt, nemlig ved kun at foreslaa 13 Reserveløjtnanter mere, medens der vel kunde være Ønske om at foreslaa ogsaa flere faste Befalingsmænd, have vi gjort det af Hensyn til, at Kystartilleriet, hvis Loven om nye Befæstningsanlæg gennemføres, vil komme til at udstykkes i høj Grad, idet det vil blive brugt paa mange forskellige Steder, som mange selvstændige Kommandoer. Det er en Omstændighed, som i høj Grad nødvendiggør et rigeligt Antal Befalingsmænd; det er af Sparsommelighedshensyn, at vi have nøjedes med at opstille dem som Reserveløjtnanter.

Endvidere er der stillet Forslag om en Maskingeværafdeling. Det er nærmest af Hensyn til, at selv med den Forøgelse, der foreslaas, vil vort Fodfolk være svagere udstyret med Feltartilleri, end Tilfældet er i de fleste europæiske Hære. Endvidere er Fodfolket i sig selv lille i Tal; der opstilles ikke det Antal Batailloner paa Sjælland, som der af afdøde General Kühnel blev krævet som det mindst mulige, det absolut nødvendige, og baade Mangelen i Antal for selve Fodfolket og Mangelen paa Forsyning med Artilleri vil der, om det end ikke vil kunne afhjælpes derved, saa dog delvis kunne bødes paa, naar det er saa meget stærkere bevæbnet. En mere virksom Bevæbning fremkommer jo ved at forsyne Tropperne med Maskinskyts.

Foruden de Forslag, vi saaledes have stillet, var der en hel Række, vi havde ønsket at stille, og som vi have fremført, men som vi af Hensyn til den Modstand, der har været imod dem, saavel fra Dele af Udvalgets Side som fra den højtærede Ministers Side, have anset det for rigtigt at frafalde. Jeg skal paa dette Omraade særlig henlede Opmærksomheden paa, hvad jeg har fremført om Uddannelsen af de laveste Befalingsmænd, idet denne Udtagelse til Reservebefalingsmænd jo er en forøget Byrde, man lægger paa de flinkeste menige, og vi fra vor Side finde, at man burde formindske den saa meget som muligt ved at gøre Vilkaarene saa gode som muligt for dem. Jeg havde foreslaaet, at man kunde begynde deres Uddannelse til Førere, saaledes som man i Virkeligheden har gjort tidligere, allerede under Rekrutskolen, men at man for at gøre dette Forhold mere stabilt og for at yde noget for det, man kræver mere af disse Befalingsmænd, skulde gøre det muligt at udnævne dem, der egne sig dertil, efterhaanden som

de blive i Stand til at udfylde deres Plads som underordnede Førere. Ved at føre det mere systematisk igennem og benytte Tiden for det bedste Mandskab til at give dem denne ekstra Uddannelse under selve Rekrutskolen have vi ment, at der kunde blive Mulighed for at lette dem Uddannelsen paa de senere Skoler. Endvidere have vi foreslaaet, at saavel Korporaler som Kornetter skulde udnævnes paa et noget tidligere Tidspunkt end i Lovforslaget forudsat, men det have vi maattet frafalde af Hensyn til Bekostningen. Det forekommer mig at være noget urigtigt, samtidig med at man med Rette har søgt at forbedre de meniges Kaar ved efterhaanden at forhøje deres Lønning ikke saa lidt, at man saa netop alene for Bekostningens Skyld ikke vil gøre noget særligt for dem af dem, der ere de flinkeste, og det er jo ikke store Summer, det drejer sig om.

Med Hensyn til den noget forøgede Tjenestetid til Fodfolkets første Uddannelse, som vi have foreslaaet, vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at naar vi ere gaaede med til Bestemmelsen i § 14 om, at der kan gives Folk, som forud for deres Indkaldelse tilstrækkelig betryggende godtgøre, at de ere i Besiddelse af den fornødne militære Fordannelse i Skydning, Gymnastik og lignende Færdigheder, en Afkortning i deres Tjenestetid, have vi ment kun at kunne gaa med til det, naar den første Uddannelsesetid bliver opretholdt omtrent i det hidtilværende Omfang. Det er med meget stor Betænkelighed, vi have ladet det staa nu, efter at vi ere gaaede til at sætte den første Uddannelsesetid ned til 174 Dage, men skulde den yderligere ned sættes, maa det absolut medføre, at vi maa forbeholde os en Ændring til § 14.

En anden Foranstaltning, som jeg anser for at være af stor Betydning for Hærens Brugbarhed, navnlig for de værnepligtige Befalingsmænds Uddannelse, vilde være, om de, naar de indkaldes, som der staar i Loven, samtidig med deres Aargang af menige, kunde beordres til at give Møde 2 Dage før. Det frafaldt vi i Udvalget overfor Ministerens Modstand, idet han ikke ansaa det for muligt at tilvejebringe denne Merudgift uden Kompensation. Senere er det gaaet op for mig, at man dog skulde synes, at det slet ikke behøvede at medføre nogen egentlig Merudgift, idet man maatte kunne tage Udgiften af de Maanedslønninger, som i Loven ere bestemte til at lønne værnepligtige Befalingsmænd med ved Genindkaldelse.